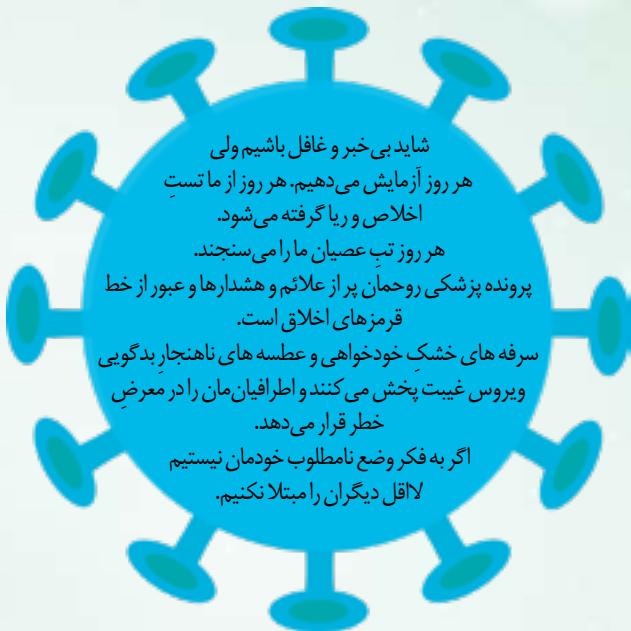

تلنگرهای کرونا

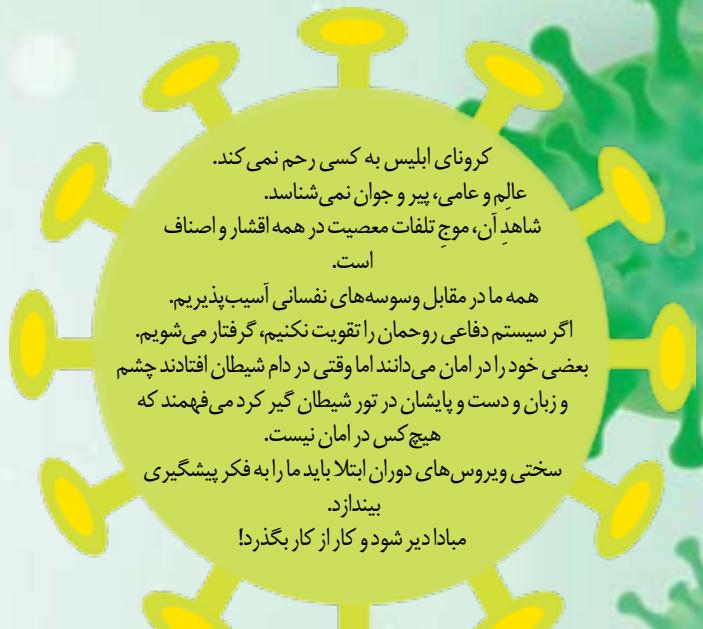
استاد جواد محمدثی

ریه‌های شهر به شدت گرفتار
ویروس گناه است. اهل پروادچار
تنگی نفس شده‌اند. هیچ کس از این‌لادر
امان نیست. ماسک تقوابزیم تا آمار
روزانه‌ی «گناه» بالاتر نورد.

شاید بی خبر و غافل باشیم ولی
هر روز آزمایش می‌دهیم، هر روز از ماست
اخلاص و ریا گرفته می‌شود.
هر روز تب عصیان مارامی سنجند.
پرونده پزشکی روحمن پر از علائم و هشدارها و عبور از خط
قرمز‌های اخلاق است.
سرمه‌های خشک خودخواهی و عطسه‌های ناهنجار بدگویی
ویروس غیبت پخش می‌کنند و اطرافیان مان را در معرض
خطر قرار می‌دهد.
اگر به فکر وضع نامطلوب خودمان نیستیم
لائق دیگران را مبتلانکنیم.

کرونای ابلیس به کسی رحم نمی‌کند.
عالی و عامی، پیر و جوان نمی‌شناسد.
شاهد آن، موج تلفات معصیت در همه اشار و اصناف
است.

همه ما در مقابل وسوسه‌های نفسانی آسیب پذیریم.
اگر سیستم دفاعی روحمن را نقویت نکنیم، گرفتار می‌شویم.
بعضی خود را در امان می‌دانند اما وقتی در دام شیطان افتادند چشم
وزبان و دست و پایشان در تور شیطان گیر کرد می‌فهمند که
هیچ کس در امان نیست.
سختی ویروس‌های دوران ابتلا باید مارا به فکر پیشگیری
بینازد.

مبادر شود و کار از کار بگذردا!

به محض آلوگی به وسوسه گناه، خود را بتویه قرنطینه
کنیم تا دیگران هم آلوه نشوند.
در طول درمان مرتب شرب ذکر و دعا بخوریم ایمنی روح را بالا
بریم.
اگر در مراکز درمانی تخت خالی برای ستری شدن نیست، از درمان
سرپایی هم نگذیریم.
پیشمانی و ندامت، ریشه عصیان را می‌خشکاند.
پس از هر گناه، با استغفار و توبه فضای ذهن و دل را ضد عفونی کنیم.
نگذاریم وجودمان به گناه عادت کند و حساسیت‌مان نسبت به
نافرمانی، کاهش یابد.

محیط آلوه است

واکسن تقوا جلوی ابتلا به کرونای معتبرت را
می‌گیرد

ترزیق روزانه چند سی سی خوف و خشیت در عروق قلبی
را نفوذ شیطان رامی بندد.

تنفس در هوای ذکر و یاد خدا، ریه‌های بندگی را حال می‌آورد.

دمنوش توبه جلوی لخته شدن گناه در شریان حیات و
گرفتگی رگ‌های ایمان رامی گیرد

دستانمان را مرتب با آب قناعت بشویم تا باندی
به حقوق دیگران آلوه نشود.

پروتکل‌های آسمانی
همان دستورات شرع است که بالاتر
از دستورالعمل‌های سازمان بهداشت جهانی و
ستاندارد مبارزه با کرونا است.
ضامن اجرای آن هم، وجدان و ایمان است.
به دستور خدامشاغل پرخطری مانند: ربا، رشو،
احتکار، اختلاس، سرقت، گران‌فروشی و کم‌فروشی
باید تعطیل شود تا اقشار آسیب‌پذیر له نشوند و
اعمال محدودیت در درآمدهای شبهه‌نات
هم باید جدی گرفته شود.

کاش استفاده از ماسک پرهیز‌گاری، تبدیل به
فرهنگ عمومی شود تا اگر کسی بی‌پروا و لاابالی بود،
مورد سؤال و نقد قرار گیرد.
طاعون و وبا و کرونا و قرنی عمومی شود، از خطر و ضرر آن کاسته
نمی‌شود. گناهان هم وقتی عمومیت پیدا کنند، نباید وضع جامعه را عادی
دانست.

کاش روزی برسد که استفاده کنندگان از ماسک تقوا و دستکش پاکدستی و
ژل توبه مورد توجه و تقدیر قرار بگیرند.

کاش عفت و اخلاق، مُد شود!
کاش افراد، دنبال کسب جدیدترین آراستگی‌های اخلاقی و
بهروزترین وسائل ارتقاء معنویت در خانه و جامعه باشند.
کاش بی‌اعتنایی به دستورهای دینی تمدن و پیشرفت به
حساب نیاید...

توجه! توجه!

آیات قرآن و مواضع امامان

هر کدام یک بسته سلامت و دستورالعمل بهداشت
روانی است.

باید آنها را در قاب دل آویخت و هر روز مرور کرد.
آنان که با سرعت، پاروی آنها می‌گذارند، له می‌کنند و از روی آنها
رد می‌شوند به بن پست پیش رو و پست تفتیش و بازرسی هم
فکر کنند.

آخر این خط، جاده ریزش کرده‌ی اخلاق و معنویت است.
اگر گفتن: تخته‌ای مدوا پُر شده و جای بستره
کردن نیست، چه کنیم؟